

lisme. Et fredens projekt skaber man ved at respektere de enkelte landes ret til at være forskellige og ved at respektere, at der for mange ting gælder forskellige regler i de forskellige lande.

Det gør man ikke med EU-samarbejdet, og i særdeleshed ikke med den retning, EU-samarbejdet har hen imod en stadig snævrere union, en stadig mere integreret klods.

For os at se drejer det sig om, at man respekterer, at der i hvert enkelt medlemsland i så høj grad som muligt skal gælde de regler for landets indbyggere, som landets indbyggere selv ønsker. Det er på den måde, man sikrer harmoni mellem de lovregler, befolkningen skal efterleve, og befolkningen, og den harmoni skabes ikke gennem EU-systemet. Den harmoni skabes kun ved, at man ikke anfægter de enkelte landes selvstændighed og suverænitet.

Man kan diskutere, hvor hurtigt man med Amsterdamtraktaten går frem, man kan diskutere, hvor stort det skridt, man tager, er, men man kan ikke diskutere, i hvilken retning det går. Det går i retning af, at vi putter flere politiske emneområder over til EU-regulering. Det bygger på, at flere af de områder, som EU skal tage sig af, skal kunne reguleres og vedtages med kvalificerede flertal og ikke med enstemmighed. Og det bygger på, at Europa-Parlamentet med Amsterdamtraktaten også får endnu en bid magt, så Europa-Parlamentet skal spille en større rolle i vedtagelsen af lovregler.

Retningen er der ingen grund til at tage fejl af, og derfor bliver afstemningen også i bund og grund en afstemning om, hvorvidt Danmark skal afgive større suverænitet, mere magt til EU-systemet på bekostning af, hvad vi kan beslutte her i Danmark.

Så er der nogle, der siger, at der sker jo mange ting i Europa, og at det er derfor, vi skal sidde med ved bordet, have indflydelse og alt det dér.

Jeg kan da godt forstå, at der er nogle ministre, der kan føle sig foranlediget til at synes, det er sjovt og rart og positivt at have indflydelse på, hvad der sker i Frankrig, i Portugal eller i Spanien, også på forholdsvis små politiske detailreguleringsområder, men vi skal altså huske på, at hver gang vi siger ja til det, siger vi også ja til, at de andre lande blander sig i, hvilke regler vi skal leve efter her i Danmark, og dermed løber vi en stadig større risiko for, at Folketinget og den danske befolkning får nedstemt, hvad vi ønsker, der skal gælde her i

Danmark, og i højere grad skal rette os efter ting, som er vedtaget af andre landes stemmer end de danske.

Det har også været sagt, at afstemningen, som nu ligger til at skulle være den 28. maj, er en afstemning om vores medlemskab af EU.

Det er utrolig forkert at komme med den påstand, men jeg forstår godt, hvorfor den kommer. Det er klart, at stemmer vi om vores medlemskab, er der i tilhængerens øjne en større chance for at få et ja til Amsterdamtraktaten, end hvis vi stemmer om det reelle indhold af Amsterdamtraktaten.

Derfor kan man også se, at de ivrigste tilhængere forsøger at gøre det til en afstemning for eller imod medlemskabet, og de ivrigste tilhængere siger endda, at stemmer vi nej, skal Danmark indlevere sin udtrædelsesansøgning den 29. maj.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse forholder det sig helt anderledes. Vi stemmer hverken formelt eller reelt om Danmarks medlemskab af EU. Vi stemmer om, hvilken retning EU-samarbejdet skal tage, og vi stemmer om indholdet i Amsterdamtraktaten. Hvis det ikke forholder sig sådan, er vi i en situation, hvor de andre lande ikke vil overholde de spilleregler, som gælder for det nuværende samarbejde, og jeg havde nær sagt, at hvis ikke de vil overholde de spilleregler, der gælder for det nuværende samarbejde, er det ikke en klub, vi ønsker at være medlem af. Derfor vil de selvfølgelig overholde de spilleregler, der gælder, som siger, at der skal være enighed om traktatændringer.

Derfor kan der jo sagtens komme et forløb efter et nej, hvor man kan forhandle. Om der så er nogle andre ting, man kan blive enige om, og man kan forhandle om, hvorvidt Danmark vil acceptere, at de andre lande fortsætter med Amsterdamtraktaten, mod at vi får nogle andre ting, det er en anden situation. Men selvfølgelig er der ikke tale om, at vi stemmer om medlemskabet af EU; vi stemmer om indholdet.

Noget af det indhold, der er afgørende for, at Dansk Folkeparti anbefaler et nej til Amsterdamtraktaten, er selvsagt det retlige område. Her har man jo lavet en ganske snedig konstruktion, sikkert et rent bestillingsarbejde fra tilhængerens side, hvor man har ønsket den situation, at Danmark fuldt og helt kan være med i det retlige samarbejde, også det, der bliver vedtaget med kvalificeret flertal efter den her overgangsperiode, hvorefter det retlige skal reguleres i et overstatsligt samarbejde. Man undgår at